

Ježiš ako záhradník nového života pozyva k ekologickej konverzii (32)

Pápež v katechéze vysvetlil, ako sa nádej Jubilejného roka rodí zo stretnutia so Zmŕtvychvstalým v „záhrade“ nového stvorenia. Podľa Svätého Otca práve tam človek znovu objavuje svoju úlohu strážcu Božieho diela a prijíma výzvu ekologickej konverzie, ktorá mení srdce i dejiny.

19.11.2025

IV. Kristovo zmŕtvychvstanie a výzvy dnešného sveta

5. Velkonočná spiritualita a integrálna ekológia

Čítanie: Jn 20, 14 – 16

Keď to povedala, [Mária Magdaléna] sa obrátila a videla Ježiša stáť, ale nevedela, že je to Ježiš. Ježiš sa jej opýtal: „Žena, prečo plačeš? Koho hľadáš?“ Ona si myslela, že je to záhradník, a povedala mu: „Pane, ak si ho ty odniesol, povedz mi, kam si ho položil, a ja si ho odnesiem.“ Ježiš ju oslovil: „Mária!“ Ona sa obrátila a po hebrejsky mu povedala: „Rabbuni!“ – čo znamená: Učiteľ.

Drahí bratia a sestry, dobrý deň a vitajte!

V tomto Jubilejnom roku, ktorý je venovaný nádeji, uvažujeme o vzťahu medzi Kristovým zmŕtvychvstaním a výzvami dnešného sveta – teda našimi výzvami. Aj nám chce niekedy Ježiš, Živý, položiť otázku: „Prečo plačeš? Koho hľadáš?“ Výzvy totiž nedokážeme zvládnuť sami a slzy sú darom života, keď očisťujú naše oči a uvoľňujú náš pohľad.

Evanjelista Ján upozorňuje na detail, ktorý iné evanjeliá neuvádzajú: keď Mária Magdaléna plakala pri prázdnom hrobe, hneď nespoznala vzkrieseného Ježiša, ale myslela si, že je to záhradník. Už pri opise Ježišovho pochovania v podvečer Piatka utrpenia Pána bol text veľmi presný: „Na mieste, kde ho ukrižovali, bola záhrada a v záhrade nový hrob, do ktorého ešte nik nebol

uložený. Tam teda položili Ježiša, lebo bol židovský deň Príprav a hrob bol blízko“ (*Jn 19, 40 – 41*).

Tak sa v pokoji soboty a v kráse záhrady končí dramatický zápas medzi tmou a svetlom, ktorý sa rozpútal zradou, zatknutím, opustením, odsúdením, ponížením a zabitím Syna, ktorý „miloval svojich, čo boli vo svete, a miloval ich do krajnosti“ (*Jn 13, 1*). Obrábať a strážiť záhradu je pôvodná úloha človeka (porov. *Gn 2, 15*), ktorú Ježiš priviedol k naplneniu. Jeho posledné slovo na kríži – „Je dokonané“ (*Jn 19, 30*) – pozýva každého z nás znovu nájsť tú istú úlohu, svoju vlastnú úlohu. Preto „naklonil hlavu a odovzdal ducha“ (v. 30).

Drahí bratia a sestry, Mária Magdaléna sa teda celkom nemýlila, keď si myslela, že stretáva záhradníka! Musela však znovu začuť svoje meno a pochopiť svoju

úlohu od Nového človeka – od toho, ktorý v inom Jánovom texte hovorí: „Hľa, všetko tvorím nové“ (Zjv 21, 5). Pápež František nám encyklikou Laudato si' ukázal naliehavú potrebu kontemplatívneho pohľadu: ak človek nie je strážcom záhrady, stáva sa jej ničiteľom. Kresťanská nádej teda odpovedá na výzvy, ktorým je dnes vystavené celé ľudstvo, tým, že zotrváva v záhrade, kde bol Ukrižovaný položený ako semeno, aby vstal z mŕtvych a priniesol veľkú úrodu.

Raj nie je stratený, ale nájdený. Ježišova smrť a zmŕtvychvstanie sú základom spirituality integrálnej ekológie, bez nej zostávajú slová viery bez dosahu na realitu a slová vedy zostávajú mimo srdca.

„Ekologická kultúra sa nemôže obmedziť na sériu naliehavých a čiastkových odpovedí na problémy týkajúce sa zhoršovania životného prostredia, vyčerpávania prírodných

zdrojov a znečistenia. Mala by byť iným pohľadom, myslením, politikou, vzdelávacím programom, životným štýlom a spiritualitou, ktoré dávajú podobu istému druhu odporu“ (*Laudato si'*, 111).

Preto hovoríme o ekologickej *konverzii*, ktorú kresťania nemôžu oddeliť od obrátenia, ku ktorému ich vyzýva nasledovanie Ježiša. Jej znamením je Máriino obrátenie sa v ono veľkonočné ráno: len ak kráčame od obrátenia k premene, prechádzame z tohto údolia slz do nového Jeruzalema. Tento prechod, ktorý sa začína v srdci a ktorý je duchovný, mení dejiny, zaväzuje nás verejne a vyvoláva solidaritu, ktorá už teraz chráni ľudí i stvorenia pred chamtivosťou vlkov – v mene a v sile Baránka, Pastiera.

Tak môžu dnes synovia a dcéry Cirkvi stretnúť milióny mladých i mnohých ďalších mužov a žien

dobrej vôle, ktorí počuli volanie chudobných a zeme a nechali sa ním dotknúť v srdci. Mnohí túžia – prostredníctvom priamejšieho vzťahu so stvorenstvom – nájsť novú harmóniu, ktorá ich privedie za hranice toľkých roztriešteností. Veď „nebesia rozprávajú o sláve Boha a obloha hlása dielo jeho rúk. Deň dňu o tom podáva správu a noc noci to dáva na známosť. Nie sú to slová, nie je to reč, ktorá by sa nedala počuť. Po celej zemi rozlieha sa ich hlas a ich slová až po končiny sveta“ (Ž 19, 1 – 5).

Nech nám Duch Svätý dá schopnosť počúvať hlas tých, ktorí hlas nemajú. Potom uvidíme to, čo naše oči zatiaľ nevidia: onú záhradu, alebo raj, ku ktorému kráčame len vtedy, ak každý prijme a podľa možnosti naplní svoju vlastnú úlohu.

Preklad: Martin Jarábek

*Prevzaté z: [https://
www.vaticannews.va/sk/...](https://www.vaticannews.va/sk/...)*

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/jezis-ako-zahradnik-
noveho-zivota-pozyva-k-ekologickej-
konverzii-32/](https://opusdei.org/sk-sk/article/jezis-ako-zahradnik-noveho-zivota-pozyva-k-ekologickej-konverzii-32/) (10.04.2026)